

«Hold fred med hinanden» (Markus 9, 50)

Jesu opfordring til fred passer rigtig godt i denne tid med konflikter i store dele af verden. Den holder håbet levende, for vi ved, at Han er Freden og har lovet os at give os sin fred.

I Markus-evangeliet er dette Jesu ord afslutningen på en række udsagn fra ham til disciplene, som er forsamlet i Kapernaum. Jesus forklarer hvordan hans efterfølgere skal leve sammen og slutningen er tydelig: alt hvad vi gør, skal medvirke til fred, for freden indeholder alt.

Og det er en fred, som vi er kaldede til at finde i hverdagen: i familien, på arbejdet, sammen med én, der tænker anderledes end vi i politiske spørgsmål. Hvis vi ønsker en stadig mere ægte og dyb enhed, må vi ikke være bange for at have afvigende synspunkter, og give udtryk for dem. Men samtidigt skal vi være opmærksomme på, at vores indbyrdes relationer, bygget på kærligheden, aldrig mister værdien, for min næstes person har større værd end vores indbyrdes forskelle.

“Ægte fred opstår som følge af enhed og gensidig kærlighed” – siger Chiara Lubich – ‘for den gensidige kærlighed er en forudsætning for at Jesus kan være blandt os. Han er den ægte fred, den dybeste fred’.¹

Chiaras spiritualitet, bygget på enheden, opstod under Anden Verdenskrig, og den blev straks en modgift til had og splittelse. Over for enhver konflikt, insisterede hun på Evangeliets ord om kærligheden. F.eks. var hun under krigen i Irak i 1990, meget rystet over at høre ord, som hun mente havde været bandlyste, som: *“fjenden’ og ‘fjendtligheder’.* Og sammen med dem: *krigsbulletiner, fanger, nederlag osv. Med forfærdelse blev vi bevidste om, at kristendommens fundament: Jesu ‘befaling’ om at elske hinanden, denne ‘nye’ befaling, blev ramt i hjertet. (...) I stedet for det at elske hinanden, det at ville sætte livet til for hinanden, befandt menneskene sig igen i “hadets afgrund”: i forhånelser, tortur og dræb.² Hvordan kommer vi videre derfra? Vi bliver nødt til at skabe nye relationer, eller uddybe dem, der allerede eksisterer; mellem os kristne og de troende fra andre monoteistiske religioner: muslimer og jøder”.³*

Det samme gælder også nu: vi skal skabe forhold, hvor vi kan lytte til hinanden, hvor vi kan hjælpe hinanden, hvor vi kan holde af hinanden, parate til at sætte livet til for den anden. Vi skal – i det mindste et øjeblik – tilsidesætte vore egne meninger, for at kunne forstå den anden, selvom vi er klar over, at vi ikke altid kan forstå den anden fuldt ud. Min næste vil forsøge at gøre det samme over for mig. Det vigtigste er i hvert fald den indbyrdes relation, selvom vi er forskellige og ikke helt kan forstå den anden.

Dette Livets Ord er en opfordring: "Hold fred med hinanden". Med andre ord kræver det en seriøs indsats. At holde fred er et af de væsentligste udtryk for kærlighed og barmhjertighed, som vi er kaldede til at leve indbyrdes.

Kommentar af Fabio Ciardi (OMI)

-
1. Bayern TV, den 16. september 1988.
 2. Den 28. februar 1991, i. *Santi insieme*, Città Nuova, Roma 1994, s. 63-64.
 3. Idem, s. 68.

"Livets Ord" udgives på 95 forskellige sprog og dialekter og når ud, på tryk, i radio og fjernsyn, til mere end 15 millioner mennesker over hele verden. Den danske version af Livets Ord udgives af Focolare-Danmark, Strindbergsvej 46, 2500 Valby